Passover Day 2, Torah 1

More info >

Leviticus 22:26-23:44

(26) The LORD spoke to Moses, saying: (27) When an ox or a sheep or a goat is born, it shall stay seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be acceptable as an offering by fire to the LORD. (28) However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young. (29) When you sacrifice a thanksgiving offering to the LORD, sacrifice it so that it may be acceptable in your favor. (30) It shall be eaten on the same day; you shall not leave any of it until morning: I am the LORD. (31) You shall faithfully observe My commandments: I am the LORD. (32) You shall not profane My holy name, that I may be sanctified in the midst of the Israelite people—I the LORD who sanctify you, (33) I who brought you out of the land of Egypt to be your God, I the LORD. (1) The LORD spoke to Moses, saying: (2) Speak to the Israelite people and say to them: These are My fixed times, the fixed times of the LORD, which you shall proclaim as sacred occasions. (3) On six days work may be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, a sacred occasion. You shall do no work; it shall be a sabbath of the LORD throughout your

ויקרא כ"ב:כ"ו-כ"ג:מ"ד

(כו) וַיִּדַבֵּר יִהוָה אֱל־מֹשֵׁה לָאמָר: (כז) שור או־כשב או־עוֹ כִּי יִוּלֶד וְהיָה שָׁבָעֵת יַמִים תַּחַת אָמָוֹ וּמִיָּוֹם הַשָּׁמִינִי וַהַּלְאַה יֵרַצֶּה לְקַרְבַּן אָשֵׁה לִיהוָה: (כח) ּוְשָׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתָוֹ וְאֶת־בְּנֹוֹ לְאׁ תִשְׁחֵטִוּ בִּיוֹם אֲחָד: (כט) וְכִי־תִזְבִּחוּ זֵבַח־תּוֹדָה ליהוה לרצוכם תזכחו: (ל) ביום ההוא יַאַבֶּל לָא־תוֹתֵירוּ מִמֻנוּ עַד־בָּקַר אֲנִי יָהוָה: (לא) וּשְׁמַרְתָּם מְצִוֹתִי וַעְשִׂיתָם אֹתָם אָנִי יָהוָה: (לב) וַלְאׁ תִּחַלְּלוּ אָת־שֵׁם קַדָשִּׁי וָנָקְדַשְׁתִּי בָּתִוֹךְ בָּנֵי יִשְׁרַאַל אַנִי יִהוָה מִקַדִּשְׁכֵם: (לג) הַמּוֹצֵיא אָתָכֶם מֵאֶרֵץ מִצְרַיִם לְהָיִוֹת לַכָם לַאלהָים אָנֵי יָהוָה: (פֹ) (א) וַיִּדְבֵּר יָהוָה אֵל־מֹשֵה לָאמָר: (ב) דַבּּר אֵל־בָּגֵי ישַראַל ואַמַרתּ אַלהָם מועדי יהוֹה אַשֶׁר־תַּקראָוּ אֹתַם מִקראַי קֹדַשׁ אֵלָה הָם מוֹעַדֵי: (ג) שֵׁשֶׁת יַמִים הַעַּשֵּה מָלַאכָה וּבַיָּוֹם הַשָּׁבִיעִי שֲבַּת שֲבַתוֹן מָקרַא־לְּדֵשׁ כַּל־מָלַאכָה לָא תַעֲשִׂוּ שַׁבַּת הָוֹא לִיהֹוָה בָּכָל מְוֹשְׁבֹתֵיכֵם: (פּ) (ד) אֵלֵה מועַדִי יִהוָֹה מִקרַאֵי קֹדִשׁ אַשֶר־תִּקרָאוּ אֹתָם בִּמוֹעַדָם: (ה) בַּחָבַשׁ הַרָאשוֹן בָּאַרבַּעָה עַשֵּׁר לַחָבשׁ בַּין הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לִיהוָה: (ו) וּבַחַמִּשַּׁה עַשֵּׂר יוֹם לַחְדֵשׁ הַזֵּה חָג הַמַּצְּוֹת לִיהוָה

settlements. (4) These are the set times of the LORD, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time: (5) In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, there shall be a passover offering to the LORD, (6) and on the fifteenth day of that month the LORD's Feast of Unleavened Bread. You shall eat unleavened bread for seven days. (7) On the first day you shall celebrate a sacred occasion: you shall not work at your occupations. (8) Seven days you shall make offerings by fire to the LORD. The seventh day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations. (9) The LORD spoke to Moses, saying: (10) Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf of your harvest to the priest. (11) He shall elevate the sheaf before the LORD for acceptance in your behalf; the priest shall elevate it on the day after the sabbath. (12) On the day that you elevate the sheaf, you shall offer as a burnt offering to the LORD a lamb of the first year without blemish. (13) The meal offering with it shall be two-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in, an offering by fire of pleasing odor to the LORD; and the libation with it shall be of wine, a quarter of a hin. (14) Until that very day, until you have brought the offering of your God, you shall eat no bread or parched grain or fresh ears; it is a law for all time throughout the ages in all your settlements. (15) And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off

שָׁבָעַת יַמִים מַצִּוֹת תּאֹכֵלוּ: (ז) בַּיּוֹם הָרָאשוֹן מִקרַא־קֹדַשׁ יִהְיָה לַכָּם כַּל־מָלֵאכָת עַבֹּדָה לָא תַעְשִׂוּ: (ח) וָהָקרַבְתֵּם אָשֵׁה לִיהוָה שָׁבְעַת יַמֵים בַּיָּוֹם הַשָּׁבִיעִי מְקָרֵא־לְּדֵשׁ כַּל־מְלֵאכֶת עבֹדָה לְא תַעֲשָׁוּ: (פֹ) (טֹ) וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לָאמָר: (י) דַבַּר אֱל־בָּגֵי יִשְׂרָאֵל (וַאַמַּרָתַּ אַלְהָּם כִּי־תַּבָּאוּ אַל־הַאַּרֶץ אֲשֶׁר אַנִי נֹתֵן לַכָּם וּקצַרְתִּם אָת־קְצִירָה וַהָּבָאתֶם אָת־עַּמֶר רָאשִׁית קצִירכִם אֱל־הַכֹּהַן: (יא) וָהֶנְיף אֶת־הַעָּמֶר לְפָנֵי יִהוָה לְרִצֹנְכֵם מַמַּחַרַת הַשַּׁבַּת יִנִיפַנוּ הַכֹּהֵן: (יב) וַעֲשִׂיתֶּם ביום הניפכם את־העמר כבש תמים בֶּן־שָׁנַתֵוֹ לְעֹלָה לִיהוָה: (יג) וּמִנְחַתוֹ שָׁנֵי עֵשָׂרנִים סְלָת בִּלוּלֵה בַשֵּׁמֵן אָשֵׁה לִיהוָה רֵים נִיחֶׁם וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעָת הַהִּין: (יד) וַלְחֶם וֹקַלִּי וְכַרְמֵּל לְאׁ תאכלו עד־עַּצֵם הַיִּוֹם הַנָּה עַד הַבֵּיאֵבֶם אֶת־קַרַבַּן אֱלֹהֵיכָם חַקַּת עוֹלַם לָדֹרֶתֵילֶם בָּכָל מֹשְׁבְתֵיכֵם: (ס) (טו) וֹסְפַרְהָּם לָכֶם מִמָּחֲרָת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֵבֶּם אֶת־עִּמֶר הַתִּנוּפַה שֶׁבַע שַׁבַּתְוֹת תִּמִימָת תִּהְיֵינַה: (טז) עַד מַמַחַרָת הַשַּׁבַּת הַשָּׁבִיעָת הַסְפַּרִוּ חַמִשִּׁים יָוֹם וְהָקְרַבְתֵּם מִנְחָה חַדָשָׁה לִיהוָה: (יז) מְמּוֹשְׁבּתִילֶם הַבֵּיאוּ ו לָחֶם תִּנוּפָּה שָׁתַיִם שְׁנֵי עֲשִׂרֹנִים סְלֵת תַּהַנִּינָה חַמֵץ תַּאֲפֵינָה בְּכּוּרִים לִיהוַה: (יח) וָהָקרַבְתָּם עַל־הַלְּחֶם שָׁבְעַּת כָּבַשִּׂים תִּמִימִם בָּנֵי שַׁנַּה וּפַר בֵּן־בַּקֵר אַחַד וָאֵילָם שָנֵיָם יָהָיִוּ עֹלָה לִיהוָה וּמְנָחַתֵּם וְנָסְכֵּיהָם אָשֵׁה בֵיחַ־נִיחָׁחַ ליהוָה: (יט) וַעֲשִׂיתֵם שִׁעִיר־עְזָים אָחָד לַחַטַאת וּשָׁנֵי כִבַשֵּׁים בָּנֵי שַׁנַה לְזַבַח

seven weeks. They must be complete: (16) you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to the LORD. (17) You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering; each shall be made of twotenths of a measure of choice flour, baked after leavening, as first fruits to the LORD. (18) With the bread you shall present, as burnt offerings to the LORD, seven yearling lambs without blemish, one bull of the herd, and two rams, with their meal offerings and libations, an offering by fire of pleasing odor to the LORD. (19) You shall also offer one he-goat as a sin offering and two yearling lambs as a sacrifice of well-being. (20) The priest shall elevate these—the two lambs together with the bread of first fruits as an elevation offering before the LORD; they shall be holy to the LORD, for the priest. (21) On that same day you shall hold a celebration; it shall be a sacred occasion for you; you shall not work at your occupations. This is a law for all time in all your settlements, throughout the ages. (22) And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor and the stranger: I the LORD am your God. (23) The LORD spoke to Moses, saying: (24) Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts. (25) You shall not work at your occupations; and you shall bring

"שַׁלַמֵּים: (כ) וָהָנֵיף הַכֹּהָן וּ אֹתַׁם עַל לָחָם הַבְּכּוּרִים תִּנוּפַה לְפָנֵי יָהוֹה עַל־שָׁנֵי כָּבַשִּׁים קֹדָשׁ יָהָיוּ לִיהוָה לכהן: (כא) וקראתם בעצם | היום הנה מקרא־קנש יהנה לכם כַּל־מָלֵאכֶת עַבֹדָה לֹא תַעֲשָׂוּ חָקָת עוֹלֵם בָּכַל־מוֹשְׁבָתִיכֵם לְדֹרְתֵיכֵם: (כב) וָבָקצָרְכֶּם אָת־קצִיר אַרְצָכָם לֹא־תַכַּיֵּה פַאַת שַׂדָּד בָּקצָרֶד וַלֵקט קצִירְדְּ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲוֹב אֹתָם אַנִי יהוַה אַלהֶיכֶם: (ס) (כג) וַיִּדבֶּר יְהוָה אַל־מֹשֵה לָאמָר: (כד) דַבַּר אַל־בַּנִי יִשְׂרָאֵל לָאמָר בַּחֹדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּאָחַד לחבש יהנה לכם שבתון זכרון תרועה מָקְרֵא־קֹּדֵשׁ: (כה) כַּל־מְלֵאכֶת עֲבֹדֵה לא תַעֲשׂוּ וָהָקרַבְתֵּם אָשֵׁה לִיהוָה: (ס) (כו) וַיִּדַבֶּר יִהוָהְ אֵל־מֹשֵׁה לְאמִר: (כז) אַר בַּעשור לַחֹדַשׁ הַשָּׁבִיעִּי הַּוָּה יִוֹם הַכַּפַּרִים הוֹא מַקרא־קּדשׁ יְהֵיָה לֹכָם וְעָנִיתָם אֶת־נַפִּשֹׁתֵיכֵם וְהָקַרַבְתֵּם אָשֵׁה לִיהוָה: (כח) וְכַל־מִלָאכָה לְאׁ תַעֲשׁׂוּ בָּעָצָם הַיִּוֹם הַזָּה כֵּי יָוֹם כִּפַּרִים הוֹא לְכַפֵּר עַלִילֶם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם: (כט) כֵּי כַל־הַנַּפַשׁ אַשֵּׁר לְאֹ־תִעְנֵּה בָּעָצֵם הַיִּוֹם הַזָּה וְנִכְרַתָּה מֵעַמֵּיהַ: (ל) וַכַל־הַנָּפַשׁ אֲשֵׁר תַּעֲשָׁהֹ כַּל־מְלַאֹלָה בָּעָצֵם הַיִּוֹם הַזָּה וְהָאַבַּדְתֵּי אֵת־הַנֶּפִשׁ הַהוא מָקָרֶב עַמָּה: (לא) כַּל־מִלַאכָה לְא תַעֲשָׂוּ חַקָּת עוֹלַם לְדֹרְתֵיכֶּם בְּכָּל מִשְׁבָתֵיכֵם: (לב) שֲבַּת שֲבַתוֹן הוּא לַבֶּׁם וְעִנִּיתָם אֵת־נַפִּשֹׁתֵיכֵם בִּתִשְׁעַה לַחַבשׁ בַּעָרַב מַעַרַב עַד־עַרב תִּשְׁבָּתוּ שַׁבַּתָּכֵם: (פ) (לג) וַיִּדְבֵּר יְהוָה אַל־מֹשֵה לַאמָר: (לד) דַבֵּר אַל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לָאמָר בַּחָמִשַּׁה עַשַּׁר יוֹם

an offering by fire to the LORD. (26) The LORD spoke to Moses, saying: (27) Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to the LORD; (28) you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on your behalf before the LORD your God. (29) Indeed, any person who does not practice self-denial throughout that day shall be cut off from his kin; (30) and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among his people. (31) Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements. (32) It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath. (33) The LORD spoke to Moses, saying: (34) Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths to the LORD, [to last] seven days. (35) The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations; (36) seven days you shall bring offerings by fire to the LORD. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring an offering by fire to the LORD; it is a solemn gathering: you shall not work at your occupations. (37) Those are the set times of the LORD that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to the LORD—burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is

לַחָרֵשׁ הַשָּׁבִיעִי הַנָּה חָג הַסַּכֵּוֹת שָׁבַעַת יַמִים לַיהֹוָה: (לה) בַּיִּוֹם הַרָאשׁוֹן מָקְרָא־אֶדֶשׁ כָּל־מְלֶאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעשוֹ: (לו) שֶׁבְעַת ימִים תַּקְרִיבוּ אֲשֵׁה ליהוה בַּיִּוֹם הַשָּׁמִינִי מַקרא־קֹדֵשׁ יָהוָה לַכָּם וָהָקַרַבָּמָּם אָשָׁה לֵיהוָה עצרת הָּוֹא כַּל־מְלֵאכֶת עֲבֹדָה לְאׁ תַעֲשִׂוּ: (לז) אָלָה מועדי יָהוָה אַשֶׁר־תִּקרְאִוּ אֹתָם מָקרָאֵי קֹדָשׁ לְהַקְרִיב אָשֶׁה לִיהֹוָה עֹלֵה וּמְנָחָה זֶבַח וּנְסַכִים דְּבַר־יִוֹם בִּיוֹמְוֹ: (לח) מִלְבַד שַׁבִּתִת יָהוָה וּמִלְבַד מַתִּנוֹתֵיכָּם וּמִלְבַד כַּל־נִדְרֵיכָם וּמִלְבַד כַּל־נִדְבָוֹתֵיבֶׁם אֲשֶׁר תִּתְּנִוּ לִיהוָה: (לט) אַד בַּחַמִשה עשר יום לַחֹדַשׁ הַשָּׁבִיעִי בָּאַסִפְּכֵם אֶת־תִּבוּאַת הַאַּרֵץ תַּחְגוּ אַת־חַג־יָהוה שָׁבַעַת ימִים בַּיָּוֹם ַהָרָאשוֹן שַׁבַּתוֹן וּבַיִּוֹם הַשָּׁמִינִי שַׁבַּתוֹן: מ) וּלְקָחָהָּם לֹכָם בַּיִּוֹם הרְאשׁוֹן פַּרִי עץ הדר כַּפָּת הַמרִים וַעַנַף עֵץ־עבֹת ועַרבֵי־נַחַל וּשִׂמַחָהֵׁם לְפָנֵי יְהוָה אַלהֶיכָם שָׁבָעַת יַמֶים: (מא) וְחַגֹּתָם אתוֹ חָג לֵיהוָה שָׁבְעַת יַמִים בַּשַּׁנַה חָקַת עוֹלַם לִדֹרְתֵיכֶם בַּחָדֵשׁ הַשָּׁבִיעִי תַּחָגוּ אֹתְוֹ: (מב) בַּסֶּכְּת הֵשָׁבְוּ שָׁבְעַת יָמֵים כַּל־הַאָּזַרַחֹ בִּיִשְׂרַאֵּל יֵשְׁבִוּ בַּסִכָּת: (מג) לְמַעַן נִדְעָוּ דֹרְתֵיכֶם בֵּי בַסַבּוֹת הוֹשֲׂבָתִּי אַת־בָּנֵי יִשְּׂרָאֵׁל בָּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאַרֵץ מָצְרָיִם אַנִי יִהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (מד) וַיִּדַבֵּר מֹשֶׁה אַת־מעַדֵי יִהוָה אֵל־בָּגִי יִשְׂרָאֵל: (E) proper to it— (38) apart from the sabbaths of the LORD, and apart from your gifts and from all your votive offerings and from all your freewill offerings that you give to the LORD. (39) Mark, on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of the LORD [to last] seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day. (40) On the first day you shall take the product of hadar trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before the LORD your God seven days. (41) You shall observe it as a festival of the LORD for seven days in the year; you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages. (42) You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, (43) in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt, I the LORD your God. (44) So Moses declared to the Israelites the set times of the LORD.